

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

84. Amabilißimus Deo, Deiparae, & Angelis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

eo enim labori timor, ac passio gravior est, quo id est maius cuius causa labor, timor, & passio suscipitur. At nulla unquam proles Maior IESV fuit, nullaque charior parentibus. IESVS ergo se ipso univit, inter se, & sibi, hos suos parentes. Sunt ergo propter ipsum maximè unum quid inter se.

ELOGIVM LXXXIV.

IOSEPH

Amabilissimus Deo, Deiparæ, & Angelis.

PLus ne sit amari, quàm amare, problema non ignobile esse potest. Sed mihi, si, quod præmanibus est, intuear, utique plus est IOSEPHVM summè amari à Deo, Deiparâ, & Angelis, quàm vicissim ipsum amare istos. Quapropter cum iam iam proximè consequens Elogium explicaturus essem, repentè verto vela, & primas amoris illi, quò Deus, Deipara, & Angeli amaverunt IOSEPHVM, do.

Occurrit autem initiò statim Salomon. 2. Reg. 12. v. 25. qui primus cognomen accepit, *amabilis Domino, eo quod diligeret eum Dominus.* At quanto magis, inquiebam ego, hoc idem meretur IOSEPHVS meus, longè supra Salomonem amabilior Domino IESV? Certè de amore eius in IOSEPH, Paulus Barry cap. 5. Alim. Piet. mihi fol. 65. hæc habet. *Dubitandum, inquit, non est, quin Redemptor*

demptor Mundi multò maiori IOEPHVM sit amore complexus, quàm Dei Mater potuit, quovis ipsum impendiò amare: amor enim, quo IESVS illum prosequetur, omnem fidem excedit, neque Angelus pro dignitate explicare illius magnitudinem potest. Succumbit ergo multo magis animus meus. Et tamen tacere me non finit ò IOSEPHÈ amor tui, quò exardesco. Dum ergo modicum, quid balbutivero de te, tu interea manifesta te ipsum mundo, & amoris partem, quo te IESVS amavit, singulis lectoribus meis impetra.

Ac 1. qui IOSEPHVM amat, IESVS est, adeo amare Lazarum hospitem suum solitus, ut exclamarent Iudæi. *Ecce quò modo amabat eum?* Ioan. II. v. 36. At quantò, hospite maior est IOSEPHVS. 2. Idem Ioanni amore suò perpetuum hoc epigramma scripsit: *Hic est discipulus, quem diligebat IESVS. Atqui non est utique Discipulus supra Magistrum.* Ergo neque Ioannes supra IOSEPHVM est: hunc enim alio quàm Magistri nomine compellavisse videtur. 3. Hic ipse IESVS ab æterno Patre meruit audire. Marc 9. v. 6. *Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui.* At debet ad hunc amorem proximè accedere amor Filij in Patrem IOSEPHVM. Verosimile ergo est, aut dixisse, aut, quod satis est, cogitasse IESVM. *Hic est Pater meus charissimus. Hic est Pater meus dilectus, in quo mihi complacui.* 4. Nemo præcepta Dei, quàm Filius Dei observavit magis. Supra omnes ergo IESVS Patrem suum & amavit, & honoravit.

5. Opti-

5. Optimum amoris pabulum mutua benèficentia est. Potèstne autem, tum IOSEPHI, tum IESV beneficentia, magis assurgere? Est namq; IESVS Salvator IOSEPHI, ut omnes norunt; est vicissim IOSEPHVS, Salvator eiusdem Salvatoris sui, utpote quem ab Herode voluntariò exiliò liberavit.

A IESV autem ad MARIAM abeo, cui itidem amabilissimus semper visus fuit IOSEPHVS. Fuit enim, ut primos solum titulos amoris supremi referam, Vir MARIÆ & Sponsus, & Custos, & Dominus, & Paterfamilias, & Ductor, & Procurator, &c. Simul autem accedunt & maxima illa nomina, quæ à IESV paternâ suâ providentiâ meruit, ut adeò nulli debeat mirabile videri, MARIAM ne quidem in hac cœlesti vitâ, amoris olim in suo corde flagrantis pertæsam esse, sed amare magis magisque hunc suum IOSEPHVM, tot sibi nominibus obstrictum.

Sed neque præterire debeo Angelos, quos IOSEPHO non solum ut Custodes, sed etiam Ministros amor eiusdem dedit. Hinc ei non minus quater in somnis apparuère. Hinc euntem duxère, & reduxère. Hinc Musico concentu, Pastorúmque ac Regum adventu, recreavère. Hinc æmulatione ministerij Iosephini accensi, cum alibi non possent, fuerunt ipsi IESV ieiunantis IOSEPHI. Matth. enim 4. v. 11. *accesserunt Angeli & ministrabant ei.* Et quidni accederent, quò accedere IOSEPHVS ipse non potuit, quia prohibebat locorum

rum distantia, MARIÆ cura, negotiorum moles?
Et nempe hoc amantium proprium munus, ut
eadem facere gestiant, quæ fecerunt illi, quos
amant. At nihil magis consueuerat IOSEPHVS,
quàm accedere ad IESVM, & ministrare ei. Ad
idem ergo Angelos suos in IOSEPHVM amor,
etsi cætera defuissent, abundè impellebat, &c.

ELOGIUM LXXXV.

IOSEPH

Amore divino flagrantissimus.

Probemne id quod ex ijs, quæ dixi etiam ta-
cente me, clarissime sequitur? Et quomodo
probem? Illud quidem necessarium est, quia
forte quæ dixi, memoriam fallunt. Modus autem
multiplex esse potest; ac præcipuè ille à Gratiano
usurpatus l. 2. c. 2. dignissimus luce videtur. Sed
ab eò me auellit MARIA Mater Dei, quam ut
illaudatam prætermittam, nemo minùs, quàm
IOSEPHVS vult. Et possum tamen utrique col-
latitiã operã facere satis.

Igitur fundamenti locò sic argumentor. Quò
gratia est maior, amor est maior. Atqui, quò quis
propius accedit ad Christum, qui est principium
gratiæ, eò est gratia maior. Ergo etiam in illò
amor est maior. Atqui post MARIAM proximè
accedit ad Christum IOSEPHVS. Ergo amor
IOSEPHI est proximè comparandus cum amore
MA-